

Tarybos direktyvos (ES) 2018/1910 ir Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 4, 4¹, 5¹, 12, 12², 33¹, 35, 49, 56, 78, 88¹ straipsnių, 2 priedo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 4² ir 9² straipsniais įstatymo projekto ir Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 atitikties lentelė

2018 m. gruodžio 4 d. Tarybos direktyvos (ES) 2018/1910, kuria dėl tam tikrų pridėtinės vertės mokesčio sistemos taisyklių suderinimo ir supaprastinimo, susijusio su valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimu, iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB	1. Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 2, 4, 4 ¹ , 5 ¹ , 12, 12 ² , 33 ¹ , 35, 49, 56, 78, 88 ¹ straipsnių, 2 priedo pakeitimo ir Įstatymo papildymo 4 ² ir 9 ² straipsniais įstatymo projektas (toliau – Įstatymo projektas) 2. Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas Nr. IX-751 (toliau – Įstatymas)	Direktyvos perkėlimo (įgyvendinimo) lygis (visiškas, dalinis)
<p>1 straipsnis Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:</p> <p>1) įterpiamas šis straipsnis: „17a straipsnis 1. Jei prekes, sudarančias apmokestinamojo asmens veiklai skirtą turto dalį, šis asmuo perveža į kitą valstybę narę pagal atsargų atšaukimo procedūras, šis pervežimas nelaikomas prekių tiekimu už atlygį.</p> <p>2. Taikant šį straipsnį, laikoma, kad atsargų atšaukimo procedūros vykdomos, kai tenkinamos toliau išvardytos sąlygos: a) apmokestinamasis asmuo arba trečioji šalis jo vardu siunčia arba gabena prekes į kitą valstybę narę, siekdamas jas ten vėliau, po atvežimo, pateikti kitam apmokestinamajam asmeniui, kuris turi teisę perimti tų prekių nuosavybę pagal galiojančią susitarimą tarp abiejų apmokestinamųjų asmenų; b) prekes siunčiantis arba gabenantis apmokestinamasis asmuo valstybėje narėje, į kurią prekes siunčiamos arba gabenamos, nėra įsteigęs verslo ir neturi nuolatinio</p>	<p>Įstatymo projektas 5 straipsnis. 5¹ straipsnio pakeitimas 1. Papildyti 5¹ straipsnio 2 dalį 9 punktu: „9) prekių pristatymas, kad jos būtų pateiktos pagal pareikalavimą, kaip nurodyta šio Įstatymo 4² straipsnyje;“.</p> <p>4 straipsnis. Įstatymo papildymas 4² straipsniu Papildyti Įstatymą 4² straipsniu: 1. Laikoma, kad prekės pristatomos, kad jos būtų pateiktos pagal pareikalavimą (angl. <i>call-of stock</i>), kai tenkinamos visos šios sąlygos: 1) apmokestinamasis asmuo (arba jo užsakymu trečioji šalis) gabena prekes į kitą valstybę narę, siekdamas atgabentas prekes toje valstybėje narėje vėliau pateikti kitam prekes įsigyjančiam apmokestinamajam asmeniui, kuris turi teisę perimti tų prekių nuosavybę (toliau šiame straipsnyje – įsigyjantis apmokestinamasis asmuo), pagal galiojančią tarp abiejų apmokestinamųjų asmenų sudarytą sandorį; 2) šios dalies 1 punkte nurodytas prekes išgabenantis apmokestinamasis asmuo nėra įsikūręs (t. y. jo buveinė (jeigu tai ne fizinis asmuo) arba nuolatinė</p>	Visiškas

<p>padalinio;</p> <p>c) apmokestinamasis asmuo, kuriam ketinama tiekti prekes, yra įregistruotas PVM mokesčiu valstybėje narėje, į kurią siunčiamos arba gabenamos prekės, o jo tapatybė ir PVM mokesčio kodas, kurį jam priskyrė ta valstybė narė, yra žinomi b punkte nurodytam apmokestinamajam asmeniui tuo momentu, kai prasideda siuntimas arba gabenimas;</p> <p>d) prekes siunčiantis arba gabenantis apmokestinamasis asmuo prekių gabenimą užregistravo 243 straipsnio 3 dalyje numatyta registre, o prekes išigyjantį apmokestinamojo asmens tapatybę ir valstybės narės, į kurią siunčiamos arba gabenamos prekės, jam suteiktą PVM mokesčio kodą nurodė sumuojančioje ataskaitoje, nurodytoje 262 straipsnio 2 dalyje.</p>	<p>gyvenamoji vieta (jeigu tai fizinis asmuo) nėra toje valstybėje narėje arba toje valstybėje narėje neturi padalinio) valstybėje narėje, į kurią prekės atgabenamos;</p> <p>3) išigyjantis apmokestinamasis asmuo, kuriam ketinama tiekti prekes, įregistruotas PVM mokesčiu valstybėje narėje, į kurią atgabenamos prekės, o jo tapatybė ir PVM mokesčio kodas, kurį jam priskyrė ta valstybė narė, į kurią atgabenamos prekės, žinomi šios dalies 2 punkte nurodytam apmokestinamajam asmeniui tuo momentu, kai prasideda prekių išgabenimas;</p> <p>4) šios dalies 2 punkte nurodytas apmokestinamasis asmuo prekių išgabenimą užregistravo šio Įstatymo 78 straipsnio 9 dalyje numatyta arba kitos valstybės narės nustatyta atitinkamame žurnale, o išigyjantį apmokestinamojo asmens tapatybę ir valstybės narės, į kurią atgabenamos prekės, jam suteiktą PVM mokesčio kodą nurodo prekių tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo į kitas valstybes nars ataskaitoje, nurodytoje šio Įstatymo 88¹ straipsnio 1¹ dalyje, arba kitos valstybės narės nustatytoje atitinkamoje ataskaitoje;</p> <p>5) šios dalies 2 punkte nurodytas apmokestinamasis asmuo prekes išigyjantį apmokestinamajam asmeniui patiekia ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo prekių atgabenimo į kitą valstybę narę.</p> <p>2 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas</p> <p>Pakeisti 4 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„1. Prekių tiekimu laikomas:</p> <p>4) prekių perdavimas kitam asmeniui, kai pagal sandorio sąlygas šis asmuo arba trečioji šalis įgyja teisę disponuoti tomis prekėmis kaip jų savininkas, išskyrus prekių;</p>
<p>3. Kai tenkinamos 2 dalyje nustatytos sąlygos, perduodant 2 dalies c punkte nurodytam apmokestinamajam asmeniui teisę disponuoti prekėmis kaip savininkui, jei perdavimas įvykdomas iki 4 dalyje nustatyto termino, taikomos šios taisyklės:</p> <p>a) laikoma, kad prekių tiekimą pagal 138 straipsnio 1 dalį</p>	<p>disponuoti tomis prekėmis kaip jų savininkas, išskyrus prekių;</p>

<p>atlieka apmokestinamasis asmuo, kuris arba siunčia ar gabena prekes, arba kurio vardu tai atlieka trečioji šalis valstybėje narėje, iš kurios prekės išsiųstos arba išgabentos;</p>	<p>atgabentų iš kitos valstybės narės šio Įstatymo 4(1) straipsnio 6 dalyje nurodytomis sąlygomis, nuosavybės perdavimą toje dalyje nurodytam PVM mokėtojui, arba</p> <p>2) prekių išgabėtimas iš šalies teritorijos kitos valstybės narės PVM mokėtojui, kuriam pagal sandorio sąlygas numatyta prekių nuosavybės perdavimas, o prekės yra padedamos saugoti į šiam PVM mokėtojui nuosavybės teise priklausančius ar kitais teisėtai pagrindais naudojamus sandėlius ar kitas patalpas, jeigu toje valstybėje narėje yra taikomos nuostatos, iš esmės atitinkančios šio Įstatymo 4⁽¹⁾ straipsnio 6 dalies nuostatas. Toks prekių išgabėtimas laikomas prekių tiekimu kitos valstybės narės PVM mokėtojui.“</p> <p>7 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas Papildyti 12 straipsnį 8 dalimi:</p> <p>„8. Jeigu tiekiamos prekės buvo gabenamos pagal prekių pristatymui, kad jos būtų patiektos pagal pareikalavimą, taikomas sąlygas, nurodytas šio Įstatymo 4² straipsnyje, laikoma, kad prekių tiekimas įvyko šalies teritorijoje tuo atveju, kai šių prekių gabėtimas prasidėjo šalies teritorijoje.“</p> <p>Įstatymas 49 straipsnis. Prekės, tiekiamos į kitą valstybę narę 1. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamos prekės, tiekiamos kitoje valstybėje narėje įregistruotam PVM mokėtojui ir išgabėbamos iš šalies teritorijos į kitą valstybę narę (neatsižvelgiant į tai, kas (prekių tiekėjas, pirkėjas ar bet kurio iš jų užsakymu trečioji šalis) prekes gabena).</p>
--	--

<p>b) laikoma, kad prekių įsigijimą Bendrijos viduje atlieka apmokestinamasis asmuo, kuriam tos prekės tiekiamos valstybėje narėje, į kurią prekės buvo išsiųstos arba išgabentos.</p>	<p>Istatymo projektas</p> <p>3 straipsnis. 4¹ straipsnio pakeitimas</p> <p>Pakeisti 4¹ straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„6. Tais atvejais, kai prekės iš kitos valstybės narės yra atgabamos PVM mokėtoji, kuriam pagal sandorio sąlygas numatytas prekių nuosavybės perdavimas ne vėliau kaip po 12 mėnesių (centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka šis terminas dėl asmens verslo ypatumų gali būti pratęstas), o prekės yra padedamos saugoti į šiam PVM mokėtoji nuosavybės teise priklausančius ar kitais teisėtais pagrindais naudojamus sandėlius ar kitas patalpas ir jis vienintelis naudos šias prekes savo ekonominėje veikloje, toks prekių atgabėsimas laikomas šio PVM mokėtojo prekių įsigijimu už atlygį ir nelaikomas asmens, disponuojančio atgabentomis iš kitos valstybės narės prekėmis kaip jų savininko, prekių įsigijimu už atlygį. Laikoma, kad prekės, patiekiamos pagal šio Įstatymo 4² straipsnyje nustatytas sąlygas, iš kitos valstybės narės įsigija apmokestinamasis asmuo, kuriam perduota disponavimo tokomis prekėmis kaip jų savininko teisė toje valstybėje narėje, į kurią prekės yra atgabentos.“</p>
<p>4. Jei per 12 mėnesių po prekių atvykimo į valstybę narę, į kurią jos buvo siunčiamos arba gabenamos, prekės nebuvo patiektos apmokestinamajam asmeniui, kuriam jos buvo skirtos, kaip numatyta 2 dalies c punkte ir 6 dalyje, ir neatsirado nė viena iš 7 dalyje nustatytų aplinkybių, perdavimas, kaip numatyta 17 straipsnyje, laikomas įvykusių kitą dieną po 12 mėnesių laikotarpio.</p>	<p>5 straipsnis. 5¹ straipsnio pakeitimas</p> <p><...></p> <p>4. Papildyti 5¹ straipsnį 4 dalimi:</p> <p>„4. Tuo atveju, kai nebetenkinama nors viena iš 4² straipsnyje nurodytų sąlygų, prekių išgabėsimas į kitą valstybę narę laikomas prekių tiekimu už atlygį, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje. Prekių tiekimas laikomas įvykusių:</p> <p>1) kitą dieną po 12 mėnesių termino, nurodyto šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 5 punkte, pabaigos, jeigu teisė disponuoti tokomis prekėmis kaip jų savininkui per 12 mėnesių po šių prekių atgabėimo į valstybę narę, į</p>

<p>5. Perdavimas, kaip numatyta 17 straipsnyje, nėra laikomas įvykiu, kai įvykdomos šios sąlygos:</p> <p>a) teisė disponuoti prekėmis nebuvo perduota ir tos prekės yra grąžintos į valstybę narę, iš kurios jos buvo išsiųstos arba atgabentos, nevirsijant 4 dalyje nurodyto termino, ir</p> <p>b) apmokestinamasis asmuo, kuris išsiuntė arba tišgabeno prekes, užregistravo jų grąžinimą 243 straipsnio 3 dalyje numatyta registre.</p> <p>6. Kai nepasibaigus 4 dalyje nurodytam laikotarpiui 2 dalies c punkte nurodytas apmokestinamasis asmuo pakeičiamas kitu apmokestinamuoju asmeniu, pakeitimo metu nelaikoma, kad įvyko perdavimas, kaip numatyta 17 straipsnyje, jeigu:</p> <p>a) įvykdytos visos kitos 2 dalyje nustatytos taikytinos sąlygos; ir</p> <p>b) pakeitimą 243 straipsnio 3 dalyje numatyta registre užregistravo 2 dalies b punkte nurodytas apmokestinamasis asmuo.</p>	<p>kurią jos buvo gabenamos, nebuvo perduota apmokestinamajam asmeniui, nurodytam šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 3 punkte ar 4² straipsnio 2 dalyje;</p> <p><...></p> <p>5 straipsnis. 5¹ straipsnio pakeitimas</p> <p><...></p> <p>2. Papildyti 5¹ straipsnio 2 dalį 10 punktu:</p> <p>„10) prekių, pristatytų, kad jos būtų patiektos pagal pareikalavimą, kaip nurodyta šio Įstatymo 4² straipsnyje, pargabenimas atgal į valstybę narę, iš kurios prekės buvo išgabentos, jeigu teisė disponuoti tokiomis prekėmis kaip jų savininkui nebuvo perduota kitam apmokestinamajam asmeniui, o prekės grąžinamos per 12 mėnesių terminą, nurodytą šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 5 punkte, ir apmokestinamasis asmuo, nurodytas šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 2 punkte, tokį grąžinimą užregistruoja šio Įstatymo 78 straipsnio 9 dalyje numatyta arba kitos valstybės narės nustatyta atitinkamame žurnale.“</p> <p>4 straipsnis. Įstatymo papildymas 4² straipsniu</p> <p>Papildyti Įstatymą 4² straipsniu:</p> <p><...></p> <p>2. Laikoma, kad prekės pristatomos, kad jos būtų patiektos pagal pareikalavimą, ir tuo atveju, kai per 12 mėnesių nuo prekių atgabenimo į kitą valstybę narę šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytą asmenį pakeičia kitas apmokestinamasis asmuo ir tokį keitimą šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytas apmokestinamasis asmuo užregistruoja šio Įstatymo 78 straipsnio 9 dalyje numatyta arba kitos valstybės narės nustatyta atitinkamame žurnale ir tenkinamos kitos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos.</p> <p>5 straipsnis. 5¹ straipsnio pakeitimas</p>
---	--

<p>7. Kai nepasibaigus 4 dalyje nustatytam terminui kuri nors iš 2 ir 6 dalyse nustatytų sąlygų nustoja būti tenkinama, prekių perdavimas, kaip numatyta 17 straipsnyje, laikomas įvykusių tuo metu, kai atitinkama sąlyga nebėra tenkinama.</p> <p>Jei prekės yra tiekiamos asmeniui, kuris nėra 2 dalies c punkte arba 6 dalyje nurodytas apmokestinamasis asmuo, laikoma, kad 2 ir 6 dalyse nustatytos sąlygos nustoja būti tenkinamos prieš pat tokį tiekimą.</p> <p>Jei prekės yra siunčiamos arba gabenamos į šalį, kuri nėra valstybė narė, iš kurios jos buvo iš pradžių vežamos, laikoma, kad 2 ir 6 dalyse nustatytos sąlygos nustoja būti tenkinamos prieš pat pradedant tokį siuntimą arba gabenimą.</p> <p>Prekių sunaikinimo, praradimo arba vagystės atveju laikoma, kad 2 ir 6 dalyse nustatytos sąlygos nustoja būti tenkinamos tą dieną, kai prekės buvo faktiškai pašalintos arba sunaikintos, arba jei neįmanoma nustatyti tos dienos, tą dieną, kai buvo sužinota, jog jos yra sunaikintos arba dingusios.“,</p>	<p><...></p> <p>4. Papildyti 5¹ straipsnį 4 dalimi:</p> <p>„4. Tuo atveju, kai nebetenkinama nors viena iš 4² straipsnyje nurodytų sąlygų, prekių išgabenimas į kitą valstybę narę laikomas prekių tiekimu už atlygį, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje. Prekių tiekimas laikomas įvykusių:</p> <p><...></p> <p>2) prieš pat į kitą valstybę narę nugabentų prekių tiekimą kitam asmeniui nei apmokestinamasis asmuo, nurodytas šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 3 punkte ar 4² straipsnio 2 dalyje, kai prekės tiekiamos dar nepasibaigus 12 mėnesių terminui, nurodytam šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 5 punkte;</p> <p>3) prieš pat prasidedant į kitą valstybę narę atgabentų prekių išgabenimui į valstybę narę, kuri nėra valstybė narė, iš kurios prekės buvo išgabentos, prekių pristatymui, kad jos būtų patiektos pagal pareikalavimą, kaip nurodyta šio Įstatymo 4² straipsnyje, jei prekės gabenamos dar nepasibaigus 12 mėnesių terminui, nurodytam šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 5 punkte;</p> <p>4) tą dieną, kai prekės buvo sunaikintos ar prarastos (įskaitant praradimą dėl vagystės), o jei neįmanoma nustatyti tos dienos, tą dieną, kai sužinoma, kad prekės sunaikintos arba prarastos (įskaitant praradimą dėl vagystės), jei šios aplinkybės įvyko per 12 mėnesių terminą, nurodytą šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 5 punkte;</p> <p>5) tuo metu, kai nebetenkinamos šio Įstatymo 4² straipsnyje nurodytos sąlygos dėl kitų aplinkybių, nei nurodyta šios dalies 2–4 punktuose, ir nėra pasibaigęs šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 5 punkte nurodytas 12 mėnesių terminas.“</p>
---	--

<p>2) V antraštinės dalies 1 skyriaus 2 skirsnyje įterpiamas šis straipsnis:</p> <p style="text-align: center;"><i>„36a straipsnis</i></p> <p>1. Kai tos pačios prekės yra tiekiamos viena po kitos ir šios prekės yra siunčiamos arba gabenamos iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę tiesiogiai iš pirmojo tiekėjo paskutiniam tiekimo grandinėje esančiam įsigyjančiam asmeniui, siuntimas arba gabenimas priskiriami tik tiekimui, atliktam tarpiniam veiklos vykdytojui.</p> <p>2. Nukrypstant nuo 1 dalies, siuntimas arba gabenimas priskiriami tik tarpinio veiklos vykdytojo vykdomam prekių tiekimui, kai tarpinis veiklos vykdytojas yra pranešęs tiekėjui valstybės narės, iš kurios prekės yra siunčiamos arba gabenamos, jam suteiktą PVM mokėtojo kodą.</p> <p>3. Šiame straipsnyje „tarpinis veiklos vykdytojas“ – grandinėje esantis tiekėjas (išskyrus pirmąją grandinėje esantį tiekėją), kuris arba siunčia ar gabena prekes, arba kurio vardu tai atlieka trečioji šalis.</p> <p>4. Šis straipsnis netaikomas 14a straipsnyje apibrėžtoms situacijoms.“,</p>	<p>1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas</p> <p>1. Papildyti 2 straipsnį 10¹ dalimi:</p> <p>„10¹. Grandininis prekių tiekimo sandoris (toliau – grandininis sandoris) – vienas po kito vykdomo tų pačių prekių tiekimo sandoris, kuriame dalyvauja tarpinis veiklos vykdytojas, kai prekės gabenamos iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę tiesiogiai iš pirmojo prekių tiekėjo paskutiniam prekių tiekimo grandinėje esančiam tas prekes įsigyjančiam asmeniui.“</p> <p>2. Papildyti 2 straipsnį 33¹ dalimi:</p> <p>„33¹. Tarpinis veiklos vykdytojas – grandininiam sandoryje dalyvaujantis prekių tiekėjas (išskyrus pirmąją prekių tiekimo grandinės prekių tiekėją), kuris gabena prekes arba kurio užsakymu tai atlieka trečioji šalis.“</p> <p>6 straipsnis. Įstatymo papildymas 9² straipsniu</p> <p>Papildyti Įstatymą 9² straipsniu:</p> <p>„9² straipsnis. Gabenimui pagal grandininį sandorį taikomos taisyklės</p> <p>1. Prekių gabenimas pagal grandininį sandorį priskiriamas tik prekių tarpiniam veiklos vykdytojui tiekimui.</p> <p>2. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalį, prekių gabenimas pagal grandininį sandorį priskiriamas tik tarpinio veiklos vykdytojo vykdomam prekių tiekimui, kai tarpinis veiklos vykdytojas yra pranešęs savo prekių tiekėjui valstybės narės, iš kurios prekės išgabenamos, jam suteiktą PVM mokėtojo kodą.“</p> <p>11 straipsnis. 49 straipsnio pakeitimas</p> <p>1. Pakeisti 49 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:</p> <p>„1. Taikant 0 procentų PVM tarifą apmokestinamos prekės, tiekiamos kitoje valstybėje narėje įregistruotam PVM</p>
<p>3) 138 straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p>a) 1 dalis pakeičiama taip:</p> <p>„1. Valstybės narės neapmokestina prekių tiekimo, kai</p>	

<p>tas prekes pardavėjas ar prekes išgyjantis asmuo išsiunčia ar išgabena į paskirties vietą, esančią Bendrijoje, bet ne jos atitinkamoje teritorijoje, arba kai tai atliekama pardavėjo ar prekes išgyjančio asmens vardu, jei tenkinamos toliau išvardytos sąlygos:</p> <p>a) prekės tiekiamos kitam apmokestinamajam asmeniui ar neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, veikiančiam kaip toks kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje pradedamas prekių siuntimas ar gabenimas;</p> <p>b) apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, kuriam patiekta prekės, yra įregistruotas PVM mokėtoju kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje pradedamas prekių siuntimas arba gabenimas ir kuris tiekėjui yra nurodęs šį PVM mokėtojo kodą.“;</p> <p>b) įterpiama ši dalis:</p> <p>„1a. 1 dalyje numatytas neapmokestinimas netaikomas tada, kai tiekėjas nesilaiko 262 ir 263 straipsniuose nustatyto įpareigojimo pateikti sumuojančią ataskaitą, arba kai jo pateiktoje sumuojančioje ataskaitoje nėra pateikta teisinga informacija apie šį tiekimą, kaip to reikalaujama pagal 264 straipsnį, išskyrus atvejus, kai tiekėjas gali tinkamai pagrįsti šį trūkumą kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu.“;</p>	<p>mokėtoju, kuris šių prekių tiekėjui nurodė tos kitos valstybės narės jam suteiktą PVM mokėtojo kodą, ir išgabenamos iš šalies teritorijos į kitą valstybę narę (neatsižvelgiant į tai, kas (prekių tiekėjas, pirkėjas ar bet kurio iš jų užsakymu trečioji šalis) prekes gabena).“</p>
<p>4) 243 straipsnis papildomas šia dalimi:</p> <p>„3. Kiekvienas apmokestinamasis asmuo, kuris perkelia prekes pagal 17a straipsnyje nurodytas atsargų atšaukimo procedūras, pildo registrą, kad mokesčių administratoriai galėtų patikrinti, ar nurodytas straipsnis taikomas tinkamai.</p> <p>Kiekvienas apmokestinamasis asmuo, kuriam prekės</p>	<p>2. Papildyti 49 straipsnį 6 dalimi:</p> <p>„6. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos, kai prekių tiekėjas nesilaiko šio Įstatymo 88¹ straipsnyje nustatytos prievolės pateikti prekių tiekimo ir (arba) paslaugų tiekimo į kitas valstybes nares ataskaitą arba kai jo pateiktoje prekių tiekimo ir (arba) paslaugų tiekimo į kitas valstybes nares ataskaitoje nėra pateikta pagal šio Įstatymo 88¹ straipsnio 3 dalį centrinio mokesčių administratoriaus nustatyto turinio teisinga informacija apie šį tiekimą, išskyrus atvejus, kai prekių tiekėjas gali tokį informacijos nepateikimą arba teisingos informacijos nepateikimą tinkamai pagrįsti.“</p>
<p>4) 243 straipsnis papildomas šia dalimi:</p> <p>„3. Kiekvienas apmokestinamasis asmuo, kuris perkelia prekes pagal 17a straipsnyje nurodytas atsargų atšaukimo procedūras, pildo registrą, kad mokesčių administratoriai galėtų patikrinti, ar nurodytas straipsnis taikomas tinkamai.</p> <p>Kiekvienas apmokestinamasis asmuo, kuriam prekės</p>	<p>13 straipsnis. 78 straipsnis pakeičiamas</p> <p>Papildyti 78 straipsnį 9 dalimi:</p> <p>„9. Apmokestinamieji asmenys, iš šalies teritorijos išgabenantys prekes, skirtas pristatyti, kad jos būtų patiektos pagal pareikalavimą, kaip nurodyta šio Įstatymo 4² straipsnyje, ir apmokestinamieji asmenys, šalies teritorijoje išgyjantys prekes, skirtas pristatyti, kad jos būtų patiektos pagal pareikalavimą, kaip nurodyta šio</p>

<p>tiesiamos pagal 17a straipsnyje nurodytas atsargų atšaukimo procedūras, pildo tų prekių registrą.“;</p> <p>5) 262 straipsnis pakeičiamas taip:</p> <p style="text-align: center;"><i>„262 straipsnis</i></p> <p>1. Kiekvienas PVM mokesčių įregistruotas apmokestinamasis asmuo pateikia sumuojamąją ataskaitą, kurioje nurodo:</p> <p>a) PVM mokesčių įregistruotas prekes išsijaučiančius asmenis, kuriems jis tiekė prekes 138 straipsnio 1 dalyje ir 138 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytomis sąlygomis;</p> <p>b) PVM mokesčių įregistruotas asmenis, kuriems jis tiekė prekes, kurios jo buvo įsigytos Bendrijos viduje, kaip nurodyta 42 straipsnyje;</p> <p>c) apmokestinamuosius asmenis ir neapmokestinamuosius juridinius asmenis, įregistruotus PVM mokesčių, kuriems jis teikė paslaugas, išskyrus PVM neapmokestinamas paslaugas valstybėje narėje, kurioje sandoris yra apmokestinamas, ir už kurias paslaugos gavėjas privalo sumokėti mokesčių pagal 196 straipsnį.</p>	<p>Istatymo 4² straipsnyje, privalo pildyti tų prekių žurnalą. Gabentų prekių, skirtų pristatyti, kad jos būtų patiekios pagal pareikalavimą, žurnale reikalingus pateikti duomenis ir jų pateikimo (pildymo) tvarką nustato centrinis mokesčių administratorius.“</p> <p style="text-align: center;">Istatymas</p> <p>1. PVM mokesčiai, tiekiantys į kitą valstybę narę prekes ir (arba) teikiantys paslaugas, kurių teikimo vieta remiantis kriterijais, nustatančiais paslaugų teikimo vietą, yra kita valstybė narė (pagal nuostatas, iš esmės tolygias šio Istatymo 13 straipsnio 2 dalies 1 punkto nuostatomis), pasibaigus kalendoriniam mėnesiui iki kito kalendorinio mėnesio 25 dienos privalo pateikti vietos mokesčio administratoriui, kurio veiklos teritorijoje jie registruoti mokesčių mokesčių, prekių tiekimo ir (arba) paslaugų tiekimo į kitas valstybes nars ataskaitas. Šiose ataskaitose pateikiama informacija apie kitų valstybių narių PVM mokesčius, kuriems buvo pateiktos prekės taikant šio Istatymo 49 straipsnio 1 ir 4 dalių nuostatas, PVM mokesčius, kuriems kitoje valstybėje narėje buvo pateiktos iš kitos valstybės narės įsigytos prekės taikant šio Istatymo 12² straipsnio 3 dalies nuostatas, ir PVM mokesčius, kuriems kitos valstybės narės teritorijoje buvo suteiktos šio Istatymo 13 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytos paslaugos (išskyrus paslaugas, kurios toje kitoje valstybėje narėje yra neapmokestinamos PVM arba apmokestinamos taikant 0 procentų PVM tarifą), už kurias šie PVM mokesčiai privalo apskaičiuoti ir sumokėti PVM kitoje valstybėje narėje pagal nuostatas, iš esmės tolygias šio Istatymo 95 straipsnio 2 dalies nuostatomis. Atitinkamo kalendorinio mėnesio ataskaitoje taip pat pateikiama informacija apie ankstesniais ataskaitiniais laikotarpiais įvykusio šioje dalyje nurodytų prekių tiekimo ir (arba)</p>
---	--

<p>2. Be 1 dalyje nurodytos informacijos, kiekvienas apmokestinamasis asmuo pateikia informaciją apie apmokestinamųjų asmenų, kuriems prekės, išsiųstos arba išgabentos pagal atsargų atšaukimo procedūras 17a straipsnyje išdėstytomis sąlygomis, yra skirtos, PVM mokėtojo kodus ir apie bet koki pateiktos informacijos pasikeitimą.“;</p> <p>6) 403 ir 404 straipsniai išbraukiami.</p>	<p>paslaugų teikimo apmokestinamosios vertės patikslinimus dėl šio Įstatymo 15 straipsnio 19 dalyje nurodytų aplinkybių, atliktus per tą kalendorinį mėnesį.</p> <p style="text-align: center;">Įstatymo projektas</p> <p>14 straipsnis. 88¹ straipsnio pakeitimas Papildyti 88¹ straipsnį 1¹ dalimi: „1¹. PVM mokėtojai, kurie išgabena prekes į kitą valstybę narę pagal prekių pristatymui, kad jos būtų patiektos pagal pareikalavimą, taikomas sąlygas, nurodytas šio Įstatymo 4² straipsnyje, tokių prekių išgabenimą privalo nurodyti prekių tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo į kitas valstybes nares ataskaitoje, pateikdami informaciją apie asmenų, nurodytų šio Įstatymo 4² straipsnio 1 dalies 3 punkte ar to paties straipsnio 2 dalyje, PVM mokėtojo kodus ir informaciją apie bet koki pateiktos informacijos pasikeitimą. Informacija pateikiama to kalendorinio mėnesio, kurį buvo išgabentos prekės arba pasikeitė informacija, prekių tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo į kitas valstybes nares ataskaitoje.“</p>
---	---

<p>2 straipsnis</p> <p>1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą. Tas nuostatas jos taiko nuo 2020 m. sausio 1 d.</p> <p>Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.</p> <p>2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.</p>	<p>Įstatymo projektas</p> <p>16 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas</p> <p>1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja 2020 m. sausio 1 d.</p> <p>2. Prekėms, dėl kurių privalo apskaičiuoti pridėtinės vertės mokesčių arba importo pridėtinės vertės mokesčių atsirado iki šio įstatymo įsigaliojimo, taikomos iki šio įstatymo įsigaliojimo galiojusios taisyklės.</p> <p>3. Centrinis mokesčių administratorius ir Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos iki 2019 m. lapkričio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.</p>	Visiškas
<p>3 straipsnis</p> <p>Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</p>	<p><i>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia.</i></p>	
<p>4 straipsnis</p> <p>Ši direktyva skirta valstybėms narėms.</p>	<p><i>Direktyvos straipsnio perkelti ir įgyvendinti nereikia.</i></p>	

 Vilijus Šapoka
 2019-08-16